

Päivämäärä **Dnro**

3.5.2012 1034/14/2012

Voimaantulo- ja voimassaoloaika

10.5.2012 – toistaiseksi

Muuttaa

MMMa lannoitevalmisteista (24/11) 2 §:n 6 momenttia, 5a § 2 momenttia, 11 §:n 6 momenttia, lisää 11a §:n sekä sen liitteet V ja VI

Valtuutussäännökset

Lannoitevalmistelain (539/2006) 5 § 4 momentti

Vastaavat EY-säädöksetEuroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2003/2003 lannoitteista (32003R2003); EUVL N:o L 304, 21.11.2003, s.1
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009 (32009R1069); EUVL N:o L 300, 14.11.2009, s.1
Neuvoston direktiivi 86/278/ETY (31986L0271) EUVL N:o L181, 04.07.1986 s.6.

Maa- ja metsätalousministeriön asetus lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti

muutetaan lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (24/11) 2 §:n 6 momentti ja 5 a §:n 2 momenttia sekä

lisätään 11 §:ään uusi 6 momentti ja uusi 11 a § sekä uudet liitteet V ja VI seuraavasti:

2 §

Lannoitevalmisteiden tyyppjä ja tyyppinimiryhmiä koskevat vaatimukset

Eläinperäiset orgaaniset lannoitevalmisteet tai niissä käytetyt eläinperäiset raaka-aineet, on valmistettava muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysnäköistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) vaatimusten mukaisissa hyväksytyissä tai rekisteröidyissä luokan 2 tai luokan 3 aineista lannoitevalmisteiksi valmistavissa laitoksissa. Mekaanisissa seoksissa voidaan käyttää raaka-aineena luokan 2 lihaluujauhoa ja luokan 3 käsiteltyä eläinvalkuaista, joka on peräisin sivutuoteasetuksen mukaisesta hyväksytystä käsittelylaitoksesta. Luokan 2 lantaa lukuun ottamatta, ainoastaan kotimaista luokan 2 käsiteltyä eläinperäistä sivutuotetta voidaan käyttää lannoitevalmisteena tai lannoitevalmisteen raaka-aineena.

Tätä julkaisua on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön kirjaamosta

Käyntiosoite
Mariankatu 23
00170 Helsinki

Postiosoite
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Puhelin
09-160 52313

Sivutuoteasetuksen 32 artiklan kohdan 1 d) mukaisesta luokan 2 kuuluvasta aineksesta johdettuun lihaluujauhoon ja luokan 3 käsiteltyyn eläinvalkuaiseen, josta valmistetaan tyyppinimiryhmien 1B ja 1C eläinperäisiä lannoitevalmisteita, on sekoitettava ainesosa, jolla estetään seoksen myöhempi käyttö ruokinnassa. Ainesosan on oltava Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä ja muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysturvallisuussäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkär tarkastuksista rajatarkastusasemilla annetun komission asetuksen (EU) N:o 142/2011 liitteen XI II luvun 1 jakson 2-4 kohtien vaatimusten mukainen. Sivutuoteasetuksen 32 artiklan kohdan 1 d) mukaisesta luokan 2 kuuluvasta aineksesta johdettuun lihaluujauhoon ja luokan 3 käsiteltyyn eläinvalkuaiseen on Suomessa sekoitettava vähintään 6 prosenttia käsiteltyä siipikarjan tai turkiseläinten lantaa tai 3 prosenttia kaliumsulfaattia.

5 a §

Kadmium

Lannoitteessa, jonka fosforipitoisuus on vähintään 2,2 prosenttia (5 % P₂O₅), saa olla enintään 50 milligrammaa kadmiumia fosforikilogrammaa kohden (22 mg kadmiumia/kg P₂O₅).

Hehtaarikohtaista kuormitusarviota varten lannoitevalmisteen arvioitu kadmiumpitoisuus (mg Cd / kg kuiva-ainetta) tulee olla valmistajalta tai maahantuojalta saatavissa

1. pakkauksen tuoteselosteessa
2. kuljetusasiakirjassa tai
3. kauppalaskussa.

Jos kyseisiä tietoja ei edellä mainituissa pakkauksissa tai asiakirjoissa ole, käytetään laskennassa liitteen IV kadmiumin sallittuja enimmäispitoisuuksia.

11 §

Lannoitevalmisteiden eräitä käyttöä koskevia vaatimuksia

Edellä 2 §:n 6 momentissa tarkoitetun eläinperäisen orgaanisen lannoitevalmisteen, jos sen raaka-aineena on ollut muuta eläinperäistä sivutuotetta kuin lanta, ruuansulatuskanavan sisältö, guano, maito, maitopohjaiset tuotteet, maidosta johdetut tuotteet, ternimaito ja ternimaitotuotteet, käytöstä maatilalla on noudatettava, mitä säädetään komission asetuksen (EU) N:o 142/2011 artiklan 5, kohdan 2, liitteen II, luvussa II sekä liitteen VIII, IV luvun jaksossa 4. Muun eläinperäisen orgaanisen lannoitevalmisteen kuin lannan käytön varoai-ka ruokinnassa on Suomessa 21 vuorokautta. Markkinoitaessa tässä momentissa tarkoitettuja lannoitevalmisteita peltolevitykseen on 2 §:n momentin 6 mukaista ainesosaa käytettävä riippumatta siitä, meneekö lannoitevalmiste eläin- tai kasvituotantoa harjoittavalle maatilalle.

11 a §

Jätevesilietteiden käyttö maataloudessa

Lietteellä tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. yhdyskuntajätevesilietettä, jolla käsitteellä jätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (179/2012) tarkoitetaan yhdyskuntajätevedenpuhdistamojen lietettä
2. sakokaivolietettä ja muuta kiinteistökohtaisen tai maatalojen yhteisen jätevedenkäsittelyjärjestelmän lietettä ja myös kuivakäymäläjätettä sekä
3. muuta jätevedenpuhdistamon lietettä.

Jätevesilietettä saa käyttää

1. maanviljelyssä vain, jos se täyttää tämän asetuksen liitteen 3A5 mukaiseen tyyppinimiryhmään kuuluvien lannoitevalmisteiden vaatimukset
2. vain sellaisella viljelymaalla, jonka haitalliset metallipitoisuudet eivät ylitä liitteen V taulukossa 1 esitettyjä suurimpia sallittuja pitoisuuksia
3. vain ,jos liitteen käytöstä aiheutuva haitallisten metallien kuormitus ei ylitä liitteen V taulukossa 2 esitettyjä vuotuisia enimmäiskuormituksia
4. vain sellaisella viljelymaalla, jonka pH on yli 5,8 käytettäessä kohdan 1. mukaisia lannoitevalmisteita. Kalkkistabiloitua lietettä käytettäessä viljelymaan pH:n on oltava yli 5,5.
5. vain sellaisella viljelymaalla, jolla kasvatetaan viljaa, sokerijuurikasta tai öljykasveja taikka sellaisia kasveja, joita ei yleensä käytetä ihmisen ravinnoksi tuoreena, syömällä maanalainen osa tai eläinten rehuksi. Nurmelle niitä saa levittää vain perustettaessa nurmi suojaviljan kanssa ja multaamalla ne huolellisesti.

Edellä 2 momentin kohtien 1-4 vaatimukset eivät kuitenkaan koske maatilan tai maatalojen yhteiseen käyttöön tarkoitettua sakokaivolietettä sekä kuivakäymäläjätettä, jotka ovat peräisin maatilalla asumisesta tai tilalla tapahtuvasta muusta toiminnasta taikka maatilan läheisyydessä sijaitsevista muista asuinkiinteistöistä, ja jonka hyödyntäminen ympäristön suojelulain (86/2000) nojalla ei edellytä ympäristölupaa. Tällöin sakokaivoliete ja kuivakäymäläjäte on ennen käyttöä käsiteltävä kalkkistabiloimalla, kompostoimalla, termofiilisesti mädättämällä tai mesofiilisesti mädättämällä. Mesofiilisesti mädätetty liete on ennen tai jälkeen mädätyksen hygienisoitava, kompostoitava, termisesti kuivattava tai käsiteltävä muulla vastaavalla tavalla.

Viiden vuoden varoikana viljelymaalla, jolla on käytetty momentin 2 kohdan 1 mukaisia lannoitevalmisteita tai momentin 3 mukaan käsiteltyä sakokaivolietettä ja kuivakäymäläjätettä ei saa viljellä perunaa, juureksia, vihanneksia eikä juuri- ja yrttimausteita. Varoika voi olla lyhyempi kuin viisi vuotta, jos lietepohjaiselle lannoitevalmisteelle on tyyppiminivaatimuksissa annettu lyhyempi varoika

Jos on syytä epäillä, että viljelymaa ei täytä edellä 2 momentissa mainittuja vaatimuksia, on viljelymaa tarvittaessa analysoitava liitteessä VI esitetyllä tavalla.

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 2012.

Tämän asetuksen 2 §:n 6 momentissa olevaa kaliumsulfaattia saa sekoittaa lisäaineena 3 prosenttia sivutuoteasetuksen 32 artiklan kohdan 1 d) mukaisesta luokan 2 kuuluvasta aineksesta johdettuun lihaluujauhoon ja luokan 3 käsiteltyyn eläinvalkuaiseen vuoden 2012 loppuun asti.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön lannoitevalmisteista annetun asetuksen (24/11) liitteen I tyyppinimiryhmään 1B4 kuuluvan perunan solunesteen pääravinnepitoisuudet yhteenlaskettuna saavat olla vähintään 0,3 prosenttia vuoden 2013 loppuun asti.

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2012

Maa- ja metsätalousministeri

Jari Koskinen

Neuvotteleva virkamies

Pirjo Salminen

LIITE V

JÄTEVESILIETTEEN KÄYTÖSTÄ AIHEUTUVAT VILJELYMAAN SUURIMMAT SALLITUT HAITALLISTEN METALLIEN PITOISUUDET JA SUURIN SALLITTU VUOTUINEN HAITALLISTEN METALLIEN KUORMITUS

Taulukko 1. Viljelymaan, jolla käytetään lannoitevalmistetta, jonka raaka-aineena on käytetty ainoastaan 11a §:n momentin 1 mukaista lietettä suurimmat sallitut haitallisten metallien pitoisuudet

Alkuaine	Enimmäispitoisuus mg/kg kuiva-ainetta
Elohopea (Hg)	0,2
Kadmium (Cd)	0,5
Kromi (Cr)	200
Kupari (Cu)	100
Lyijy (Pb)	60
Nikkeli (Ni)	60
Sinkki (Zn)	150

Taulukko 2. Lannoitevalmisteen, jonka raaka-aineena on käytetty ainoastaan 11a §:n momentin 1 mukaista lietettä, suurin sallittu käytöstä aiheutuva keskimääräinen vuotuinen haitallisten metallien kuormitus maanviljelyksessä

Alkuaine	Enimmäispitoisuus g/ha vuodessa
Elohopea (Hg)	1,0
Kadmium (Cd)	1,5
Kromi (Cr)	300
Kupari (Cu)	600*
Lyijy (Pb)	100
Nikkeli (Ni)	100
Sinkki (Zn)	1500*

*) Kasvinravinteiksi katsottavien kuparin ja sinkin kuormitukset saavat olla enintään kaksinkertaiset, milloin näistä ravinteista on puutetta siinä maaperässä, jolla lannoitevalmistetta, jonka raaka-aineena on käytetty ainoastaan puhdistamolietettä, tai käsiteltyä puhdistamolietettä tai sakokaivolietettä ja jätevesilietettä tai niiden lieteseosta on tarkoitus käyttää. Tämä ei saa kuitenkaan johtaa maassa suurempiin pitoisuuksiin kuin tämän liitteen taulukossa 1 on määrätty.

LIITE VI

VILJELYMAAN, JOSSA KÄSITELTYÄ JÄTEVESILIETETTÄ KÄYTETÄÄN, NÄYTTEENOTTO JA ANALYSOINNIN KÄYTETTÄVÄT MENETELMÄT

Näytteenotto

Jos viljelymaalla epäillään olevan liian korkeita haitallisten metallien pitoisuuksia, näytteet tulee ottaa ennen ensimmäistä käsitellyn jätevesilietteen levitystä. Jos haitallisten metallien kuormituksen perusteella on syytä olettaa sallittujen pitoisuuksien ylitystä, on uusi analyysikerta tehtävä viiden vuoden kuluttua levityksestä.

Kunkin tutkimukseen sisältyvän näytteen on koostuttava vähintään seitsemästä osanäytteestä. Näytteet on otettava koko viljelymaan muokkauskerroksen syvyydeltä. Tutkimukseen sisältyviä näytteitä on otettava vähintään yksi näyte peruslohkoa kohti, jos peruslohko on yli 0,5 hehtaarin suuruinen. Jos peruslohko on suurempi kuin viisi hehtaaria, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa viittä hehtaaria kohti. Peruslohkoista, jotka ovat enintään 0,5 hehtaarin suuruisia, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa kahta peltohehtaaria kohti. Linjanäytteenotossa, jossa näytteet on otettava joka kolmas vuosi, näytteenoton tiheydeksi riittää yksi näyte jokaista alkavaa kymmentä hehtaaria kohti.

Analysoinnissa käytettävät menetelmät

Maanäytteet tulee analysoida laboratoriossa, joka on erikoistunut maa-analyysien tekemiseen. Näytteistä on määritettävä seuraavat muuttujat käyttäen niiden yhteydessä mainittua määritysmenetelmää:

- pH (H₂O) (SFS 3021),
- kadmium, kromi, kupari, nikkeli, lyijy ja sinkki (SFS-EN 13346) sekä
- elohopea (prCEN/TS 16175-1 ja prCEN/TS 16175).